

id est utrumq; in possessione manere per l. 3. pr. D. uti posside-
tis. Sed hæc ex naturalis seu meri juris principiis disputavi, de
cetero Paulo Jcto controversiam autoritatis (quam ipsi Justinia-
nus dedit, responsaq; ejus in Pandectas relata vim legis civilis ha-
bere voluit) minimè facturum.

X X V I.

Cum porrò dixerimus Præbendas indivisibiles esse,
concursum ad eas perplexi exempla videamus. Et est CA-
SUS XII. inc. auctoritate martini 7. de concess. præb. in 6. In
Ecclesia Parmensi Martinus Papa concessit gratiam expe-
ctativam Titio A, deinde Bonifacius Cajo B. deniq; idem
Bonifacius Sejo C. cum clausula ut præferatur omnibus gra-
tiam habentibus à suis antecessoribus, non verò à se. Ortâ
vacantiâ quæritur quis prior sit: FUNDAMENTA LO-
CATIONIS sunt: (1) Titius præfertur Cajo prioritate tem-
poris, (2) Cajo Sejo tû ob cessatione clausulæ prioritate tēporis
irritantis- (3) Sejus Titio per clausulam expressam. Circulus
& PERPLEXITAS manifesta est. SCHEMA non adhibebimus
singulatim, contenti semel tum in frontispicio, tum in §. 20.
posuisse. Unde quo facilius exempla possint ad Schema ap-
plicari, & addidimus hîc, & addemus alibi literas A. B. C.
DECISIO Pontificis est in d. l. 7. ut Imo loco ponatur Ca-
jus, secundus, Illo Sejus Tertius, Illtio Titius primus.
Approbamus nos decisionem, v. supr. 20. §. fin. sed non ra-
tionem, quia Pontifex argumentatur ex l. 2. §. 17. D. ad Sct.
Tertyll. sed, ut ibi diximus est contra rationem juris, talia
autem non sunt trahenda ad consequentias l. 14. §. 39. D. de
Legibus. Porrò Compostellanus in 1. 7. alium casum XIII.
affert: Primus A accipit gratiam generalem, secundus B.
specialem, Tertius C. specialem cum clausulâ, quòd omni-
bus præferri debeat generalem gratiam habentibus. Fun-
D damen-